

Nr 198.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående statsbidrag till kostnader för laga skiften å byn Laisvik samt hemmanen Hällbacken nr 1 och Lövnäs nr 1 eller Rappen i Norrbottens län; given Stockholms slott den 11 mars 1919.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att — förutom det understöd till utflyttningar, som enligt därom meddelade föreskrifter kan komma att utgå av allmänna medel, — må från förslagsanslaget till skiften och avvitringar till gäldande av kostnaderna för följande laga skiften i Arjeplogs socken av Norrbottens län, nämligen å dels byn Laisvik dels ock hemmanen Hällbacken nr 1 och Lövnäs nr 1 eller Rappen, av Kungl. Maj:t anvisas bidrag med 1 krona 33 öre för varje hektar inrösningsjord och 1 krona för varje hektar annan mark, som ingått i skiftet, att mellan skiftesdelägarna fördelas eftersom de äro skyldiga att deltaga i skifteskostnaderna, dock att bidrag beträffande Lövnäs nr 1 eller Rappen endast må utgå till delägarna däri Karl Wilh. Landström, Alvar Wilh. Landström och Lars Petter Landström samt att i varje fall bidrag icke utgår till bolag eller till delägare, som icke är mantalsskriven inom vederbörande skifteslag.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

Alfred Petersson.

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11
mars 1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **EDÉN**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **HELLNER**,
Statsråden: **PETERSSON**,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 friherre **PALMSTIERNA**,
 RYDÉN,
 UNDÉN,
 THORSSON.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Petersson anförde:

Enär de med laga skiften förenade kostnader befunnits vara alltför betungande för skiftesdelägarna i vissa delar av landet, hava, såsom jag förut haft tillfälle erinra, under senare år åtskilliga åtgärder vidtagits av statsmakterna för att bereda lindring i angivna hänseende.

Bland dessa åtgärder har varit medgivande av statsbidrag till skifteskostnaderna. Dyligt statsbidrag har medgivits dels av 1909 års riksdag beträffande sådana laga skiften i Jukkasjärvi och Karesuando socknar, som därefter kunde varda avslutade och fastställda, dels av 1910 års riksdag beträffande tre byar inom Jukkasjärvi socken, för vilka laga skiften redan förut fastställts, nämligen Parakkavaara, Junosuando masugnsby och Svappavaara, dels av 1914 års senare riksdag beträffande Ljungdalens by i Storsjö socken av Jämtlands län, dels ock av 1916

års riksdag beträffande Killinge by i Gällivare socken av Norrbottens län. I de tre sistnämnda fallen, vid vilka skifteskostnaderna helt eller till stor del skulle ersättas efter den före år 1910 gällande dyrare lantmäteritaxan, har bidraget bestämts att utgå med — förutom understöd till utflyttningar enligt därom meddelade föreskrifter — 1 krona 33 öre för varje hektar inrösningsjord och 1 krona för varje hektar annan mark, som ingått i skiftet. Vidare har bestämts, att bidragssumman skulle fördelas mellan delägarna efter samma grund som skifteskostnaderna samt att bidrag icke skulle utgå till bolag eller sådan enskild ägare eller innehavare av i skiftet ingående fastighet, vilken icke vore mantalsskriven inom socknen, resp. i vissa fall byn.

Jag tillåter mig vidare erinra, att Kungl. Maj:t till innevarande års riksdag avlåtit proposition angående statsbidrag till kostnaderna för laga skifte i Mässlingens by i Storsjö socken av Jämtlands län att utgå efter samma beräkningsgrunder som för Ljungdalens by.

Jag har nu att för Kungl. Maj:t anmäla ytterligare tre ärenden, avseende beviljande av dylikt statsbidrag åt dels åboarna i byn Laisvik, dels delägarna i hemmanet $11/64$ mantal Hällbacken nr 1 dels ock vissa delägare i hemmanet Lövnäs nr 1 eller Rappen, alla i Arjeplogs socken av Norrbottens län.

Vad först angår laga skiftet inom Laisviks by om $31/64$ mantal har länsstyrelsen i nämnda län med utlåtande den 9 juni 1917 överlämnat en av samtliga åtta hemmansägare i byn gjord framställning om utbekommande av statsunderstöd till så stort belopp som möjligt för gäldandet av kostnaderna för pågående laga skifte å byn. Till stöd för denna sin anhållan framhålla byamännen bland annat följande. Byn vore belägen långt ovanför odlingsgränsen. För sin existens vore byamännen i hög grad beroende av utkomsten av skogen. Emellertid vore skogen här i sin helhet av mindre växtkraft än å nedanför odlingsgränsen belägna trakter och då avverkningsrätten till densamma under en lång följd av år varit försäld till ett trävarubolag, som hårt åtgått skogen, ägde de, då de numera åter kommit i besittning av densamma, icke tillgång till större säljbar skog för avsalu för täckande av med laga skiftet förenade kostnader. Under skiftets lopp hade vidare prisen å alla nödvändiga livsförnödenheter, som till största delen måste inköpas, stigit till dubbla beloppet av de vanliga.

Laisviks by.

I fråga om skifteslaget inhämtas vidare av handlingarna i ärendet, att byn är belägen vid en vik av Hornavan mer än två mil ovanför kulturgränsen. Genom länsstyrelsens avvitringsutslag den 1 februari

1893 erhöill byn ett skogsområde av 747.2087 hektar, som, sedan $\frac{1}{4}$ härav eller 186.8022 hektar avdragits till allmänning, blev utbrutet i tre skiften. Skifteslagets ägor, varå laga skifte påbörjades den 1 juli 1912, bestå av 4.205 hektar åker, 186.445 hektar äng, 11.246 hektar odlingsmark, 1,590.306 hektar avrösningsjord och 765.378 hektar impediment eller tillhoppa 2,557.580 hektar.

Länsstyrelsen har bifogat yttranden i ärendet av vederbörande länsman och kommunalnämndsordförande — vilka vitsordat, att sökandena vore i behov av största möjliga bidrag till skifteskostnaderna — ävensom av vederbörande lantmätare, förste lantmätare och jägmästare. För egen del har länsstyrelsen tillstyrkt bifall till ansökningen i den omfattning, förste lantmätaren förordat.

I sitt den 13 april 1917 avgivna yttrande har denne anfört i huvudsak följande.

Då statsmakterna redan förut i stor utsträckning lämnat kraftiga bidrag till laga skiftens utförande inom stora delar av Norrbottens läns lappmarker, syntes förevarande ansökan rättvisligen böra vinna nödigt beaktande, helst byn låge långt ovanför odlingsgränsen och byamännen syntes vara i stort och trängande behov av största möjliga statsbidrag till gäldande av kostnaderna för laga skiftet i byn.

Härtill komme, att då kronan ägde stora skogsvidder i de trakter ovan odlingsgränsen, där Laisviks by vore belägen, det för det allmänna syntes nödvändigt och förmånligt, att en bofast, helst jordbrukande, befolkning funnes och utökades inom dessa trakter för att staten så småningom där skulle kunna få tillgång till nödig och för skogsutdrivning lämpad arbetskraft samt för att övrig arbetskraft, som kunde finnas behöflig för skogsutdrivning m. m., måtte kunna få vid lämpliga tillfällen bekomma bostad och bidrag i produkter, som erfordrades för arbetspersonalens levnadsbehov och hästarnas utfodring.

Då den jordbrukande befolkningen i dessa trakter hade att strida med en karg och hård natur och måste leva under stora försakelser i jämförelse med jordbrukarna i längre ned belägna trakter av landet, syntes allt tala för, att staten här borde träda kraftigt emellan och befordra jordbruket för att uppmuntra där bosatt befolkning att ägna sig åt jordbruk och vinnlägga sig därom.

Då Laisviks by icke vore i bättre belägenhet i något avseende än byarna Masugnsbyn, Parakkavaara och Svappavaara i Jukkasjärvi socken, till vilka utgått statsunderstöd för gäldande av kostnaderna för laga skiftet efter en beräkning av 1 krona 33 öre per hektar inrösningsjord och 1 krona per hektar avrösningsjord, syntes Laisviks byamän rättvisligen böra i lika mån med dessa bekomma statsunderstöd.

I enlighet därmed skulle statsunderstödet belöpa sig till		
för 201.896 hektar inägojord à kronor 1: 33 . . .	kronor	268: 52
» 2,355.684 » annan mark à kronor 1: — . . .	»	2,355: 68

Summa för 2,557.580 hektar kronor 2,624: 20.

Enligt skifteshandlingarna och taxeringslängderna ägde bolag icke någon del av skifteslagets jord.

För att visa till vilka belopp samtliga kostnader per hektar räknat för laga skiften i dessa trakter enligt nu gällande lantmäritaxa belöpte sig hade förste lantmätaren uppgjort en tablå över dessa kostnader för två under sista åren avslutade skiften, av vilken tablå framginge bland annat, att om endast kostnaderna till lantmätaren och godemännen toges i betraktande, dessa kostnader uppginge till 1 krona 64 öre per hektar.

Ett bidrag per hektar av 1 krona 33 öre per inägor och 1 krona för annan mark skulle då motsvara $\frac{2}{3}$ av samtliga ersättningarna till lantmätare och godemän för utförande av laga skifte.

Då även byamännen i Lövnäs eller Rappens skifteslag inlämnat en liknande framställning som Laisviks byamän, och då förste lantmätaren antog, att Kungl. Maj:t och riksdagen, vid prövning av huruvida statsunderstöd borde beviljas åt dessa byar eller ej, skulle vilja hava en utredning om, i vilka byar, belägna ovanför odlingsgränsen i Arjeplogs, Jokkmoks och Gällivare socknar, dels laga skifte påginge, dels laga skifte ej ännu påbörjats, ävensom kostnaderna därför och vilka belopp, som skulle erfordras för statsunderstöd för dessa laga skiftens utförande, hade av honom utarbetats tvenne tablåer. Av den ena av dem framginge, att i april 1917 inom nyssnämnda tre lappmarkssocknar ovanför odlingsgränsen 4 byar och 2 hemman, innefattande 23 brukningsdelar med en areal av 10,199 hektar, för vilka statsunderstöd då ej ännu beviljats, varit under laga skifte samt att 10 byar och 17 hemman, innefattande 54 brukningsdelar med en areal av 44,994 hektar ej undergått laga skifte.

Av den andra av dessa tablåer framginge, att efter beräkning av 1 krona 33 öre per hektar inrösningsjord och 1 krona per hektar annan mark statsunderstödet för dessa byar och hemman skulle belöpa sig till 56,816 kronor 60 öre, sedan arealerna för bolag tillhöriga hemman avdragits.

I utlåtande den 22 januari 1918 har lantmäteristyrelsen anfört följande:

»I samband med den allmänna avvitringen inom Tärna socken i Västerbottens län och inom övre delarna av Sorsele, Stensele, Vilhelmina och Dorotea socknar i samma län samt vid pågående efteravvittring å kronoöverloppsmarkerna nedom odlingsgränsen i Norrbottens län verkställes, i händelse av delägarnas begäran och godkännande, åbodelning mellan de olika brukningsdelarna beträffande såväl inägor som skogsmark på statens bekostnad, och bestrides härvid av statsmedel jämväl ersättning till gode män samt kostnaderna för hantlangning. Dessa åbodelningar erhålla samma natur som laga skifte. Nu berörda förhållande vad angår Västerbottens län har i viss mån framstått såsom en följd därav, att allmänna avvitringen inom länets lappmark i allmänhet endast omfattat trakten nedom odlingsgränsen. Så har däremot icke skett i Norrbottens län, utan har den allmänna avvitringen inom detta län utsträckts även till trakterna ovan nämnda gräns. Emellertid gäller, att förutsättningarna för jordbruk och skogsbruk icke kunna anses vara bättre ovan odlingsgränsen inom Norrbottens län än inom motsvarande trakter inom Västerbottens län. Vid sådant förhållande torde vara givet, att befolkningens ekonomiska bärkraft inom berörda trakter inom de båda länen kan antagas vara på det hela taget lika och i allt fall icke större inom Norrbottens än inom Västerbottens län. Nu berörda förhållanden låta statsbidrag till skiftena ovan odlingsgränsen i Norrbottens län framstå såsom en gärd av billighet och rättvisa. Att befolkningen inom

trakterna ovan odlingsgränsen i sistnämnda län i allmänhet hava ytterst svårt att utgöra kostnaderna för laga skiften, är sedan längre tid tillbaka känt. Statsbidrag till dessa skiften anser lantmäteristyrelsen därför ofta vara av behovet påkallat, och finner styrelsen så vara fallet beträffande ifrågavarande by.

Med hänsyn till den stegring i arbetspriserna, som under senaste åren skett, torde jordägarnas direkta kostnader för skiftet böra beräknas till 2 kronor 50 öre för hektar, eller för 2,558 hektar till 6,395 kronor, vartill emellertid komma de kostnader, delägarna måste underkasta sig för att få gagn av skiftet.

I likhet med förste lantmätaren finner lantmäteristyrelsen, att Laisviks by närmast bör jämföras med byarna Masugnsbyn, Parakkavaara och Svappavaara i Jukkasjärvi socken. För dessa byar bestämdes statsbidraget till 1 krona 33 öre för hektar inrösningsjord och 1 krona för hektar annan mark, som ingått i skiftet. Här föreligger emellertid den skillnaden, att skiftena å sistnämnda tre byar verkställdes efter 1881 års taxa, under det arvodet till lantmätaren för skiftet å Laisviks by utgår efter 1909 års lantmäritaxa, som är ungefär en tredjedel lägre än 1881 års taxa. Ut i detta förhållande framträder givetvis en anledning att för Laisviks by begränsa statsbidraget till vad som enligt kungörelsen den 25 november 1910 i allmänhet gäller inom Jukkasjärvi och Karesuando socknar eller 1 krona för varje hektar inrösningsjord och 75 öre för varje hektar annan mark, som ingått i skiftet. Då emellertid jämlikt lag den 5 juni 1909 i skifte ej må intagas mera än inom Jukkasjärvi socken hälften och inom Karesuando socken en tredjedel av skifteslagets hela areal enligt avvitringshandlingarna men beträffande Laisvik all skifteslagets mark ingått i skiftet, varigenom kostnaderna givetvis bliva större, samt jämväl med hänsyn till den inträffade dyrtiden finner sig lantmäteristyrelsen böra i likhet med länsstyrelsen och förste lantmätaren i Norrbottens län tillstyrka statsbidrag att utgå med 1 krona 33 öre för hektar inrösningsjord och 1 krona för hektar annan mark.

Genom bifall till föreliggande framställning bör emellertid enligt lantmäteristyrelsens mening icke anses avgjort, att statsbidrag skall utgå för alla under handläggning varande eller ännu icke påbörjade laga skiften ovan odlingsgränsen inom Arjeplogs, Jokkmokks och Gällivare socknar, utan bör denna fråga givetvis bliva beroende på prövning i varje särskilt fall. Uteslutet är icke heller, att den allmänna reglering, som inom närmaste tiden torde komma att ske i fråga om fördelningen mellan staten och jordägarna av skifteskostnaderna, kan komma att reducera ej mindre de fall, då särskilda bidrag böra lämnas, än även beloppet av det bidrag, som i varje fall lämpligen bör bestämmas.»

Statskontoret har i utlåtande den 26 februari 1919 anfört, att då av handlingarna syntes framgå, att ifrågavarande skifte vore ekonomiskt lämpligt och fördelaktigt, statskontoret med hänsyn härtill och till vad i övrigt i ärendet förekommit icke hade något att erinra mot bifall till framställningen i enlighet med lantmäteristyrelsens hemställan, helst det ifrågasatta statsbidraget syntes komma att stanna vid ett jämförelsevis lågt belopp.

överlämnat en av samtliga fyra skiftesdelägare gjord framställning om erhållande av statsbidrag till högsta möjliga belopp för gäldande av kostnaderna för det år 1915 avslutade och år 1916 fastställda laga skiftet å ifrågavarande hemman. Som skäl härför anföra sökandena, att kostnaderna för skiftet varit så stora, att de ej ensamma mäktade betala desamma. I den trakt, de bodde, vore det svårt att skaffa sig extra arbetsförtjänster och på grund av utgående betydande ståndskogslikvid kunde inkomst från skogen ej heller på lång tid beräknas. Genom den efter skiftets avslutande inträffade dyrtiden hade deras ekonomiska belägenhet blivit än svårare.

Av handlingarna inhämtas, att hemmanet är beläget vid Laisälven, ungefär 5 mil västnordväst om Arjeplogs kyrkoplats, dit delägarna äro hänvisade för att erhålla sina livsförnödenheter. Bristen på kommunikationer gör sig emellertid starkt kännbar och vållar dem stora umbäranden och försakelser. Endast ringa förutsättningar finnas till extra arbetsförtjänster, vilka kunna bringa lättnad i deras kamp mot en karg och hård natur. Då flottleden efter Laisälven ännu ej reglerats, hava timmerdrivningarna varit av mindre omfång. Tjärbränning har ej ägt rum i nämnvärd utsträckning till följd av de dryga transportkostnaderna till avsättningsorten. Delägarna äro således för sin utkomst så gott som uteslutande hänvisade till jordbruket. På grund av hemmanets belägenhet långt ovan odlingsgränsen och traktens frostländighet är detta emellertid föga lönande.

Enligt skifteshandlingarna bestå hemmanets ägor av 101.091 hektar inägor, 765.843 hektar avrönsningsjord och 46.721 hektar impediment, eller tillhopa 913.655 hektar.

Kostnaderna för det verkställda laga skiftet hava belöpt sig till för reseersättning, arvode och kartlösen åt förrättningsmannen och godemännen 1,918 kronor, för utflyttning — utöver statsanslaget härtill — 1,438 kronor samt för hantlangning 500 kronor, eller tillhopa 3,856 kronor, förutom utgående ståndskogslikvid till belopp av 6,103 kronor.

I sitt utlåtande har länsstyrelsen, under åberopande av bifogade intyg från vederbörande landsfiskal och kommunalnämndsordförande, — varav framgår, att skiftesdelägarna fortfarande häfta i skuld för det verkställda laga skiftet och äro i stort behov av största möjliga statsbidrag till kostnaderna för detsamma —, samt infordrade yttranden från vederbörande lantmätare, förste lantmätare och revirförvaltare, tillstyrkt bifall till ansökningen i den omfattning, förste lantmätaren förordat densamma.

Dennes yttrande är till större delen likalydande med det av honom

avgivna yttrande i anledning av ovanberörda framställning från Laisviks byamän. Med enahanda beräkningsgrund för det eventuellt utgående statsbidraget skulle detsamma för ifrågavarande skifte belöpa sig till: för 101.091 hektar inägor efter 1 krona 33 öre till 134 kronor 45 öre och för 812.564 hektar annan mark efter 1 krona till 812 kronor 56 öre eller tillhoppa till 947 kronor 1 öre.

Därest detta belopp skulle beviljas Hällbackens hemmansägare såsom bidrag till gäldande av med laga skiftet förenade kostnader, skulle detsamma utgöra 49 procent av kostnaderna till lantmätaren och gode männen.

Till följd av remiss har lantmäteristyrelsen den 28 september 1918 avgivit utlåtande i ärendet. Yttrandet är i tillämpliga delar av enahanda lydelse med härovan återgivna yttrande av styrelsen i anledning av framställningen i samma ämne från åboarna i byn Laisvik.

Statskontoret har i avgivet utlåtande den 26 februari 1919 åberopat sitt yttrande över sistnämnda framställning.

*Lövnäs nr 1
eller Rappen.*

Vad slutligen vidkommer laga skiftet å hemmanet $\frac{1}{4}$ mantal Lövnäs nr 1 eller Rappen har länsstyrelsen i Norrbottens län med utlåtande den 9 juni 1917 överlämnat en av K. W. Landström, A. W. Landström och L. P. Landström såsom delägare i detta skifte gjord framställning om utbekommande i största möjliga omfattning av statsbidrag till gäldande av kostnaderna för det inom byn pågående skiftet. Sökandena, vilka äga hälften av hemmanet, hava till stöd för sin anbållan anfört, att det vore för dem omöjligt att ensamma betala de på dem belöpande kostnaderna för skiftet, enär de redan före skiftet haft undergrävd ekonomi och skiftet genom byns särskilt stora ägovidd i jämförelse med skatten bleve ännu dyrare än i vanliga fall.

Ifrågavarande hemman är beläget omkring $2\frac{1}{2}$ mil ovanför odlingsgränsen på en udde i södra delen av sjön Rappen. Marken är visserligen stenbunden och naturen till synes karg, men goda myrar finnas dock, vilka äro lämpliga till odling. Den redan odlade marken lämnar merendels goda skördar.

Byns ägor bestå av 4.302 hektar åker, 187.195 hektar äng, 24.660 hektar odlingsmark, 5.408 hektar röjningsmark till äng, 1,941.133 hektar skogsmark eller avrösningsjord och 531.344 hektar impediment, eller tillhoppa 2,694.042 hektar.

Länsstyrelsen har, med bifogande av införskaffade yttranden i ärendet från vederbörande kronolänsman och kommunalnämndsordförande — vilka vitsorda sökandenas uppgifter angående deras bekymmersamma

ekonomiska omständigheter —, lantmätare, förste lantmätare och jägmästare tillstyrkt bifall till framställningen i den omfattning, förste lantmätaren förordat.

Denne har, under hänvisning till det av honom avgivna yttrandet över förberörda framställning av Laisviks byamän, tillstyrkt statsbidrag efter enahanda beräkningsgrunder som för nämnda by.

Lantmäteristyrelsen har avgivit utlåtande i ärendet den 22 januari 1918 och därvid överlämnat införskaffad förteckning å delägarna i skiftet jämte utdrag av taxeringslängder för Arjeplogs socken samt yttranden av skiftesförrättningsmannen och vederbörande landsfiskal. Av dessa framgår, att av skiftesdelägarna endast de tre sökandena äro i sådana omständigheter att de icke hava utsikt att utan bidrag av allmänna medel kunna betala kostnaderna för skiftet. Övriga delägare anses däremot utan olägenhet kunna själva bekosta på dem belöpande andelar av kostnaderna.

För egen del har lantmäteristyrelsen hänvisat till innehållet i sitt yttrande över Laisviks byamäns motsvarande framställning och tillstyrkt statsbidrag efter samma grunder, dock endast till de tre sökandena, vilket skulle medföra en statsutgift å ungefär 1,400 kronor.

Statskontoret har i utlåtande den 26 februari 1919 hemställt, att statsbidrag till kostnaderna för ifrågavarande skifte måtte utgå med det av lantmäteristyrelsen förordade beloppet dock endast till dem av skiftesdelägarna, som vore i verkligt behov därav.

Jämväl till ifrågavarande tre skifteslag synes mig bidrag av statsmedel böra utgå, dock vad beträffar hemmanet Lövnäs eller Rappen endast till de tre sökandena. I likhet med myndigheterna anser jag, att bidraget bör till samtliga tre skifteslagen utgå efter den beräkningsgrund, som tillämpats beträffande byarna Parakkavaara, Junosuando masugnsby och Svappavaara i Jukkasjärvi socken nämligen med 1 krona 33 öre för hektar inrösningsjord och 1 krona för hektar annan mark, som ingått i skiftet. Som lantmäteristyrelsen påpekar föreligger visserligen för här ifrågavarande fall den skillnaden beträffande arvodet till lantmätaren, att skiftena å nämnda tre byar i Jukkasjärvi socken verkställt efter 1881 års lantmäteritaxa och för ifrågavarande skiften efter 1909 års taxa, vilken taxa är ungefär en tredjedel lägre. Att av detta skäl bestämma statsbidraget lägre än nyss nämnts synes mig dock med hänsyn till vad lantmäteristyrelsen anfört icke böra ifrågakomma. Bidraget torde böra fördelas mellan de nu ifrågavarande skiftesdelägarna eftersom dessa äro skyldiga att deltaga i skifteskostnaderna. Bidrag

*Departements-
chefen.*

bör ej utgå till bolag eller till delägare, som icke är mantalsskriven inom vederbörande skifteslag.

Statsbidragen synas böra, i likhet med förut beviljade bidrag av samma slag, utgå av det ordinarie förslagsanslaget till skiften och avvitringar.

Jag hemställer nu, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att — förutom det understöd till utflyttningar, som enligt därom meddelade föreskrifter kan komma att utgå av allmänna medel, — må från förslagsanslaget till skiften och avvitringar till gäldande av kostnaderna för följande laga skiften i Arjeplogs socken av Norrbottens län, nämligen å dels byn Laisvik dels ock hemmanen Hällbacken nr 1 och Lövnäs nr 1 eller Rappen, av Kungl. Maj:t anvisas bidrag med 1 krona 33 öre för varje hektar inrösningsjord och 1 krona för varje hektar annan mark, som ingått i skiftet, att mellan skiftesdelägarna fördelas efter som de äro skyldiga att deltaga i skifteskostnaderna, dock att bidrag beträffande Lövnäs nr 1 eller Rappen endast må utgå till delägarna däri Karl Wilh. Landström, Alvar Wilh. Landström och Lars Petter Landström samt att i varje fall bidrag icke utgår till bolag eller till delägare, som icke är mantalsskriven inom vederbörande skifteslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bil. . . . vid detta protokoll utvisar, skulle avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Joh:s Thygesen.